

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius05val-shoot-idm140381311409328.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

En formaning till pigerne och møerne.

Eder bør thach min gode børn lille, for i læse saa vel eder børnlærdomb, degnen skall oc lære eder de ord i bleffue døbt med, der j vaar smaa piger, oc de ord i skulle lade eder berette med, oc j som er her i kirchebyen skulle ocsaa lade eder finde her paa diße stole, som diße danneqvinder her paa sidder, naar i vide at thiden er 88 som ieg sagde till drengene tilforn, oc i andre skulle møde i eders egen bye || som forsagt er, paa en liden stund, siden kunde i lempe och gjøre anden hellig dags gierning. Læser oc sielff huerinde morgen och afften eders x budord, troen, fader vor, saa bliffuer eder gode raad for, och tiener eders hosbonde och hustrøe med thro och tache; seer eder i spegell paa diße danneqvinder, de haffue veret som i er nu, oc troelig arbejdet for deris brød, nu haffuer gud ladet dem indføre i gaard och grund, saa at de ere forseet med hæder oc ære, saa vil hand ocsaa gjøre ved eder, dersom i vill vere gud fryctige, thiene throligen for eders brød. Forvarer eder, at j lade eder iche beloche, heller beligge aff skalche, bider saa lenge til gud sender eder et got buod, saa komme i til et skamløß brød, ellers bliffue i skarns skøger, oc forderffuet, ja forsmaet oc foractet qvinder alle de dage i leffue paa iorden, saa huer mand ved siden at spotte, forhaane och forskiude eder, som i kunde vel see eder i spegell paa de skarns folch som har ladet skalche faa deris vilie med dem.

Naar en skalch haffuer fanget sin vilie med dig, da er hand den første som forsmaar och forskiuder dig, i huor sødt hand loffuer dig, hand var da til fredtz du vaarst en har, oc løb for en hob mønder, hand haffuer da faaet det hand vilde haffue, du sidder igien med bode skam och skade, det maat du vente dig aff hannom oc intet andet. Men naar den kommer, som dig vil haffue til heder oc ære, da berad dig med gud, med slect oc venner, gach iche aff deris raad, see dig end da vel for, huem du tager ved haanden, naar du gaar i dantzen, der ligger dig mact paa.

Kommer der en skalch til dig oc vil voldtage dig, helder ellers biude dig skam oc skiendzell, vill trammell oc føle dig, vill gaa dig nærmeer end hannem bør med hedre och ære, est du ellers en god pige, oc vill bære din vrterkrandtz om sommer paa din hoffuet med hæder oc ære, da skulle før alle dine nægle sidde kiendt vdi saadan en skalches forhoffuet, at hand kand sige, han hâr veret der, førend 89 hand skulle fremme sin vilie || huos dig, det er bedre at du skrammer hannem, end hand skiender dig, merch huad ieg siger dig pige lille, det gielder dig och iche mig.

Nu mine kiere børn lille haffuer tach for eders umag, oc gaar nu ned igien, oc setter eder udj eders høstrues stoele, gaar iche end hiem, ieg haffuer endnu meere at giffue eder thillkiende, eder till gaffn nest gudz hielp.